

Åbo Tidning.

N^o 56.

Thorsdagen den 24 Juli

1856.

Sjuttiondenionde
Årgången.

HAUD IGNARA MALI, MISERIS SUCCURRERE DISCO.

Prenumeration i
Åbo 2 R. S.

10 Söndagen efter Trefaldighet predika:

I Domkyrkan, Finska Högmesan: v. Pastor Brander.
Svenska Högmesan: Nådarspredikanten Ylander. Finska
och Svenska Åstonsångarne: Kapellansadj. Stenström.
I Slottskyrkan, Finska: v. Pastor Stenberg.
I Grenadier-Skarpshyttebataljonens kyrka, Svenska:
v. Pastor Brander. (Substjensten begynnes kl. 10 f. m.)
Wid Kuppis hellskälla, Svenska: Nådarspred. Ylander.
(Substjensten begynnes kl. 1 1/2 f. m.)

Jurikes.

St. Petersburg. D. D. K. K. Majestät har hafwa, på telegrafväg, från H. M. Kejsarinnan ALEXANDRA FEODOROWNA erhållit underrättelse derom, att H. K. H. Storfursten MICHAEL NIKOLAJEWITSCH, med Hennes M:ts moderliga wälsignelse och H. M. Kejsarens på förhand dertill lennade samtycke, blifwit, den 29 Juni (11 innew. Juli), uti Wildbad trolofwad med H. H. Prinsessan CECILIA af Baden, syster till storhertigen Ludvig och prinsregenten Fredrik af Baden.

— Hans Majestät Kejsaren har täckts i nåder förordna, att tio dagars sorg, räknadt från den 28 Juni (10 innewarande Juli) skall anläggas wid kejsarliga hofwet, med anledning af Hertiginnsans af Nassau döbliga fränfålle. (F. A. E.)

Julandet.

Helsingfors. Den 14 innew. Juli äro utnämnde: yngre kontorskrifwaren Geodor Andersson till äldre kontorskrifware wid postkontoret i Helsingfors samt extraordinarie kontorskrifwaren Carl Johan Alexander Kortman till kontorskrifware wid postkontoret i Lovisa stad.

Åbo. Eklesiastika- och Skolnheter.
H. K. M:stätt har i nåder bewiljat framlidne kapellanen, vicepastoren Karl August Odenwalls sterbhus två extra nådar wid Poholampi sacellani. — Besfullmäktigad: kapellanen i Messuby Klas Erik Joberg att vara kapellan i Kangasala. — Missiver om afläggande af behöriga prof komma att utgå för kapellanstjensten i Kulla. — Afsliden: kapellanen i Kyrklått, vicepastoren Adam Viktor Zidbäck i slutet af sist. Juni. — Ledig anslag: kapellanstjensten i Kyrklått och sockneadjunktstjensten i Karislojo. — Tjenstledighet för studiers fortsättande bewiljad bitr. tredje kollegatjensten i Åbo samt kapellanen i Pemar, vicepastoren Karl Fredrik Palmgren och sockneadjunkten derstädes, vicepastoren Karl Enebäck, att, den förre i egenkap af kurerarens och Enebäck såsom tjänste- och nådarspredikant föreslå kyrkoherdeembetet i Pemar. (A. U.)

— **Hr Broms' konsert** i går var så talrikt besökt som Kuppis salong det kunde medgifwa. Mest anslogs publikan af Pacius' Suomis-sång, oaktadt inga applåder derwidlag gifwos. Hr B. inhägnadade sådana desto mera; hvarföre han äfwen slutligen affjög ett extra-nummer "Tuoll" on mun kultani." Utrymmet saknas för denna gång. Mera i nästa nummer.

— **Kallbadsinrättningen å Kuppis** lærer nu, till antalet badgäster, uppnått sitt maximum. De skola vara hela 200 — en siffra som wi i wårt N:o 50 förutspådde. Förmöbligen minskas de snarligen. En kommer, en annan går, de sednare dock snart flere än de förre. — Det är någonting eget och rörande wid ett bad eller en brunn, hurusom menniskor från olika landsändar sammanslota der. Man blir förtrolig, man blir egen, för att efter af-

stedets stund troligen aldrig ses mer. — Detta är den sentimentala sidan, men hållom oss till det reella. Badgästerna å Kuppis beklaga sig allmänt öfwer de "dimmbunliga" rosenfvar af damm, hwarmed de ständigt intågande ekipascherna omwärfwa dem. Dsta händer, att en hyggligt klädd man eller ditto fruntimmer finner sin klädsel temligen olif den han (hon) wid gåendet från sitt logis ansåg sig ega. Borstar etc. blifwa oundwilkiga. Detta är en af Kuppis molnsidor, den wi "oanmodadt" welat påpeka.

— Angående det "Kepparetilltag", synligt i H. E., wi nyligen omtalade ha wi blifwit tillfrågade af många läsare, som icke hålla Hells. Tidn., icke heller warit i tillfälle att se det enskilda, ämnet berörande numret. Wi wisja då begagna oss af A. U:s förfortning, som lyder så:

"Wid den allmänt i sommar omkring sig gripande reslusten ansågs "det trånga Drnsköld" otillräckligt att underhålla kommunikationen emellan Finlands hufwudstad och Stockholm med anlöpande af Åbo. Då föll den lyckliga tanken rederiet för svenska ångfartyget Fulton in, att använda detta fartyg till omknyttande af en direkt förbindelse mellan Stockholm och Helsingfors, och att så kombinera den, att den sammantråffade med ångfartyget Victorias turer. Fulton ankom till Helsingfors den 4 dennes, men endast några få passagerare anmälte sig. Afgångstiden war utsatt på de hos ombudsmannen köpta biljetterna till den 8 dennes kl. 2 på morgonen, men redan kl. 1 samma natt lät befälhafwaren lossa från bryggan och satte maskinen i gång. Följden blef att twenne passagerare, och bland dem en, hvars afresa just då war maktpåliggande, måste qwarstanna och afwakta nästa lägenhet, oaktadt de begge i rättan tid köpt biljetter. Infänd. betecknar ett sådant försfarande som "simpelt", och uppmanar Fultons rederi att från befälet skilja "en man som wid dess första resa till wår hufwudstad så olyckligt och förwändt speciminerat." Så ungefär lyder anklagelsen, hvilken Fultons befälhafware, hr Forström icke torde lemna obeswarad, och wi önska, för hans skull, att swaret måtte bli så tillfredsställande som möjligt."

Wi äro de första att påstå, det hr Forström alldeles icke kan rentwätta sig. Det skulle kanske vara en inställsamhet mot fartygets rederi (som dock lærer sett saken med andra ögon) eller en otidig suffisans, ithub att den noble kaptenen ansåg det gå hans heder för nära att anföra för 2 passagerare och dessa fattiga — alltnog, hr F. har wisat sig inkompetent att föra ett fartyg wid wåra årliga finska farwatten, der som wi hoppas, menniskowärdet respekteras och der, då han betalar för sig, den fattige bör få åtnjuta precision, då deremot å en annan sida den rike icke eger rättighet till den ringaste koncession af en för de öfriga passagerarne dyrbar tid.

— Man läser i F. A. E.:
"Att folk och fånad swälta, härrör icke af bondens eller jordbrukarens lättja, (ty han är icke lat om wi fälla en rättwis dom), men sådant härrör af fluder på egendomarna och jordbrukarens samt dragarens många och swåra onera och plågor. Lindra utskylberna, helst för någon tid; tag bort fluderna eller åtminstone hållflutningen, wåga-, bro- och annan byggnadsfkyldighet, och jordbruket skall snart förbättras och blifwa lönande i finska bondens händer." — Ganska behjertanswärda ord.

Årswerten i Wiborgs län, den 11 Juli. Rågverten är i allmänhet god och lofwande, undantagande inom Eurapåå härad, Uguniemi socken, Soradawala och några nordliga trakter i Sallmis härad, der densamma är gles och klen.

Årswerten i Sawastehus län, den 4 Juli. Rågen, som wid inträffad barmark erbjöd ett lofwande utseende, har sedermera, i anseende till den

under wåren rådande falla, regniga och för wertligheten mindre gynnande wäderlek, betydligt glesnat, särdeles å magrare åkrar med lös grund, men torde dock, der oförutsedda menliga naturförhållanden ej inträffa, komma att gifwa, om icke rik, åtminstone medelmåttig affkomst.

Årswerten i St. Michels län, den 9 Juli. Sedan halmwerten efter regnet åter rest sig, blomningen temmeligen wäl fulländats och warm och stadig wäderlek dessa dagar åter inträdt, är all anledning att hoppas på god fornfattning. Wäl hemförktes några spridda trakter af Symbä, Måndyharju och Christina socknar omkring den 27 Juni af starkt åfregn och swårare hagelfall, som afflog halmen, på sina ställen ända till hälften af sådesfältens widd, men denna härjning inskränktes lyckligtwis till mindre antal bygder och widd. (F. A. E.)

Wiborg. För någon tid sedan ansökte herr Carl Alfthan att å sin egendom Korpela, nära Wiborg, få inträtta en folkskola, hvars program stätt att läsas i Lemnätin N:o 26. Skolan, som tillswidare blott är söndagskola, har i herr Murman, känd såsom finst författare, lyckats erhålla en utmärkt lärare. Affigten är att i framtiden, då barnen blifwit mera försigkomne, äfwen öppna en hwar dagskola, och torde kostnaden för husrum, mat och kläder för ett betydligt antal elever komma att bestridas af skolstiftaren. — Skolan är ämnad att besökas af fyratio barn, gofsar och flickor, och meddelas undervisning i religion, skrifwa, räkna, biblisk hist. samt elementerna af naturläran och geografin. (Wbg.)

Utrikes.

SPANIEN. Telegrafdepescher. 1. Hamburg den 16 Juli, kl. 8, 10 min. e. m. Esparteros afsked måndagen. Tisdagen ny ministère: O'Donnell, Pastor Diaz utrikes, Luzariaga, Cantero, Baijarre, Coledo. Oro i Madrid och gatustrid tisdagen.

2. Hamburg den 18 Juli, kl. 12, 37 min. e. m. Börsenhalle berättar i dag: Upproret i Madrid besegrades efter tre timmars häflig strid. Några dödades. Nationalgardet afväpnadt. Fyratio deputerade försökte sammankalla Cortez, men sprängdes med väpnad hand. Espartero förmodas vara i Saragossa eller Lugarno. I Saragossa, der trupperna öfvergätt till folket, lærer upproret segrat. Catalonien insurgeradt.

ITALIEN. Turiner-tidningarne fortfara med sina berättelser om de rustningar, som Österrike skall förehafwa i Norra Italien. Sålunda skrives bland annat till "Risorgimento" från Parma:

"Marskalk Radetzky lærer tillkännagifwit för regentinnan att han af strategiska grunder nödgas förstärka garnisonen till 2,000 ja möjligen 3,000 man, hvilka trupper skola uppställas i staden och dess grannskap. Till Piacenza hafwa redan 500 man ankommit; der finnes väl ej något citadell, men österrikarne hafwa uppfört torn, som bevaras med kanoner. Marskalken önskar samla 120,000 man i den del af Italien, som begränsas af Apenninerna, Bordomeggione och Ticino till Ancona. På flera ställen göras förberedelser för flodens öfverskridande och så väl der som vid gränsen af Romagna uppställas betydande truppskredningar."

Osäkert är huru mycket häraf är sannt, men att åtminstone Piacenza befästes, synes af en i flere tidningar meddelad telegrafdepesch, enligt hvilken konungen af Sardinien anslagit en million fr. till Alessandrias befästande och detta beslut i ett af

krigsministern utfärdad "manifesterad" förklaring motiveras af österrikarnes befästningar vid Piacenza.

Den officiella tidningen i Milano låter tillskrifva sig från Parma, att ransakningen mot de politiska anklagade fortgår under ledning af en *parmiansk* domare, och att alla, som äro mindre komprometterade, blifvit försatta på fri fot.

ENGLAND. Den 8 dennes lät drottningen de från Krim återkomna trupperna passera revy vid Aldershott. H. M:t, som var klädd såsom amazone och bar en militärplym i hatten, höll ett tal till de framkallade officerarne och soldaterna från hvarje gardeskompani.

Drottningens tal emottogs med lifligaste entusiasm.

Följande dagen intågade trupperna, som utgjorde tillsammans omkr. 3200 man, i London och till Hyde-Park, hvarest de änyo passerade revy för drottningen och prins Albert. Londons innevånare emottogo med den hjertligaste entusiasm de återvändande krigarne; flera hus voro smyckade med blommor, fanor o. s. v.

I öfverhuset den 10 dennes uttryckte lord Campbell den förhoppning, att lordkanslern måtte i nästa session föreslå en bill om inskränkning af rättigheten att köpa gifter. Sedan flera år tillbaka har antalet af förgiftningar i England tilltagit på det förfärligaste sätt. Förr begagnades dertill företrädesvis arsenik; men sedan köp deraf blifvit förbjudit, hafva "nux vomica" och strychnin, hvilka man ännu med lätthet läser kunna erhåla på apotheken, mest blifvit använda. Motionären önskade att försäljning af dessa gifter äfven måtte förbjudas. Lordkanslern tillkännagaf, att ämnet kommer att tagas i noggrant öfvervägande.

Vid en omröstning i underhuset den 10 dennes, rörande den ofta nämnda frågan om förlänande af pärsvärdigheter på lifstid, stannade regeringen med 133 röster mot 155 i minoriteten.

General Williams af Kars har utan opposition blifvit vald till underhus-ledamot i Calne. I sitt kandidat-tal förklarade han sig vilja arbeta för den beväpnade styrkans bibehållande, emedan, enligt den tappra generalens förmenande, intet stort folk, om det än i andra afseenden stode aldrig så högt, kan jemte ett annat, ända upp till tänderna beväpnadt folk bibehålla sig, om det icke likasom detta sätter sig i försvarstillstånd.

Lord Palmerston har erhållit Strumpebandsorden.

Enligt hvad Times i en ledande artikel antyder, skulle underhandlingarne med Förenta staterna angående de omtvistade öarne och Ruatan vara på väg att få ett lyckligt slut, derigenom att en tredje stat, republiken Honduras, uppträdte för att göra sina anspråk på samina områden gällande. Times tror att både England och Förenta staterna skola med nöje begagna denna utväg att med "bibehållen ära" kunna afstå från något, hvarpå ingendera sätter synnerligen stort värde, men som stoltheten förbjuder den ena makten att efterskänka åt den andra.

FRANKRIKE. Det stora priset (Gobertska), 10,000 fr., för det bästa verk i franska historien, har blifvit tillerkändt H. Martin.

Patrie omnämner, ehuru med all möjlig reservation, ryktet att konung Otto af Grekland skulle ämnas att till förmån för prins Adalbert af Bayern afsäga sig thronen. Drottningen lär emellertid ingalunda vara böjd för detta förslag.

På Martinique skall gula febern hafva mycket häftigt utbrutit.

ÖSTERRIKE. Wien den 13 Juli. Gårdagens aftonupplaga af Wienerzeit. innehöll följande handbref, det ena till ministern friherre Krauss och det andra till finansministern v. Bruck. Det förre lyder väsendtligen sålunda:

"Med anledning af kejsarinnan Elisabeths förlösning efterskänker jag af nåd allt straff för alla dem, tillhörande civilklassen, som redan blifvit dömda för majestätsförmärelse, förmärelse mot någon medlem af kejs. huset, offentliga lugnets störande och för den i 300:e § af strafflagen betecknade för-

brytelse, samt förordnar, att för dylika handlingar, om de föröfvats före denna dag, ingen ransakning skall följa, samt att alla härom i gång varande undersökningar skola inställas. Denna nåd omfattar dock icke dem, som, utom för nämnda handlingar, äfven för andra brott eller förbrytelser äro dömda till frihetsstraff eller därför stå under anklagelse och skola dömas."

I det andra handbrevet, till finansministern, heter det bland annat:

"Till följd af de olyckliga tilldragelser, som voro en följd af resningen i Ungern och Siebenbürgen 1848 och 1849, hafva flera deri delaktiga blifvit af krigsrätten dömda till förmögenhetskonfiskation. Städsse böjd att, sedan rättvisan haft sin gång, låta nåden gälla, så vidt det allmänna bästa sådant tillåter, har jag sett mig föranlåten att alldeles efterskänka egendomskonfiskationen för de i förteckningen nr A upptagna personer och förläna två andra derjemte ersättning för från deras gods allösta rättigheter."

En handbrevet åtföljande förordning stadgar att godsen skola öfverlåtas i det tillstånd, hvori de befinna sig, med rättighet att uppbära alla icke då betalde eller förfallne räntor.

Slutligen hafva ett antal personer, som befinna sig dels i fästningarne och dels i tukthusen till följd af politiska förbrytelser, fått efterskänkt antingen hela strafftiden eller en del deraf, nemligen 157 hela, 37 halva, 38 en tredjedel af tiden och 16 enstaka år.

TURKIET. I Marasch, der den brittiska agenten blef mördad, har paschan i Aleppo låtit häkta så väl kadin, hvilken gaf anledning till tumultet, som 150 af invånarne. Flera andra hade flytt. Hela Syrien var i stark jäsning.

DANMARK. Köpenhamn den 14 Juli. Fädrelandet påstår att Danmark med bestämdhet och allvar tillbakavisat de tyska stormakternas inblandning i monarkiens inre angelägenheter, med anledning af holsteinska domänfrågan. Preuss. Corresp. åter försäkrar att Danmark ännu icke besvarat den häröfver afgifna preussiska noten.

En af Danmarks yppersta och högst förtjente konstnärer, professoren och arkitekten Bindesböll, har afgått med döden. Han var upplärd såsom handverkare, men drogs af djup böjelse till konsten, hvilken han sedermera alltid förblef trogen. — I förgår afled en annan förtjenstfull man, kommandören vid flottan Sören L. Tuxen.

I Nyborg förevisas för närvarande den största galt, som någonsin skall blifvit sedd i Europa. Han är 4 alnar och 21 tum lång och från korset till marken 2 alnar 2½ tum hög. Vigten utgör 960 danska pund.

AMERIKA. Den stora juryn i Washington har gillat anklagelseakten mot hr Brooke, hvilken under en session i representanternas hus med hugg och slag öfverföll hr Sumner derföre att denne vågade tala mot slafveriet.

Från Central-amerika heter det, att Walkers inflytande är i stigande och att hans militäriska ställning förbättrats. Presidenten i Guatemala har för sjukdom skull måst inställa sitt tillämnade anfall mot honom.

Englands chargé d'affaires i Brasilien lär gjort dervarande regering allvarsamma föreställningar, rörande det lama sätt, hvarpå lagarne mot slafhandeln tillämpas.

AFRIKA. Öfver Malta har man underrättelsen att rebellechefen Guma åter visat sig i Tunis, nära Gabes, med en styrka af 3,000 ryttare.

(P. o. I. T.)

Den Preussiska Vasen, eller fördelarna af det Engelska rättgångsfättet.

(Forts. fr. No: 55.)

Sophie Mansfeld hade ej förr blifwit underrättad härom, än hennes mod och talanger tycktes wal-

na med förubbblad styrka. Utan affeende på de talrika medtäflarne, som, med användande af sina yttersta krafter, sökte vinna priset, företog hon arbetet. Det på nytt upplifwade hoppet hade satt hennes fantasi i låga, den barnsliga kärleken ingaf henne en outtröttlig slit, och grefwinnan Laniskas fina och rena smak woro hennes ledare. Den afgörande dagen war inne. Alla vaserna uppfälldes. Konungen, åtföljd af grefwinnan Laniska, examinerade dem med en kännares blick, och ändtligen fälldes domen: "denna är den Preussiska vasen." Det war Sophies. Grefwen, som war utom sig af glädje, dröjde endast ett ögonblick för att göra konungen uppmärksam på det wid vasens fot befintliga namn, och flyndade genast, att härom underrätta Sophie, som i grefwinnans hus, under en ångblände ovisshet, med sin älskare afwaktade utgången.

Redan hade man med konungens tillåtelse utfatt dagen till det lyckliga paret's förening och återresa till Sachsen, då den unga Laniska oförmodadt arresterades och fördes till Spandau; Sophie Mansfeld åter transporterades till Sachsen under militärisch bewakning. Ingen kunde gifwa den minsta upplysning om händelsen, och alla, men isynnerhet grefwinnan Laniska, woro i den största bestörtning. Med otålighet wäntade hon konungens ankomst till Potsdam. Han kom, och grefwinnan fick befallning att infinna sig i bildergalleriet. Dörren öppnades, konungen inträdde, och en genomträngande blick träsfade den bårwande grefwinnan. "Jag wet, sade monarken, att ni sett wasen före expositionen, och således äfven läst inskriften. "Ja, sire, swarade grefwinnan, och min son har skrifwit den."

"Med egen hand?" frågade konungen.

"Ja! Sophie Mansfeld, som wida bättre målar än hon skrifwer, bad honom derom, och min son har skrifwit den för henne."

"På denna inskrift, fortfor konungen, men ni bör förut weta, att jag war i begrepp att skicka denna was till en lärde i Paris, då den som bestyrde inpackningen gjorde mig uppmärksam på den förut ej märkta inskriften: à l'éternelle gloire de Frédéric le Grand. Jag läste den med nöje, trodde mig deri finna en smickrande allusion, och tänkte på ett medel att belöna författaren. I samma ögonblick störde mig inpackaren genom ett utrop af förskräckelse och förundran. Den blåa färgen på wasen hade wid astorkningen afgått wid slutet af det sista ordet, och efter orden Frédéric le Grand läste man tydligen "Tyran". Ni finner säkert, madam, att denna upptäckt skall förmå mig till andra steg. Men jag är icke nog tyrann för att låta en mor umgälla sin förmättna sons förbrytelse. Nästa tisdag, madam, skall jag besöka er."

Fredrik gick och lemnade grefwinnan i den yttersta bestörtning.

Tisdagen kom. Det wanliga sällskapet war redan församladt hos grefwinnan, och den allmänt älskade och beklagade grefwe Augusts öde utgjorde det lifligaste talämne. Swilken lycka är det ej, utropade Engelsmännen, att lefwa i ett land, der ingen beröfwat sin frihet, utan att weta hwarföre! — Swilken lycka att wara medlem af en stat, der man ej kan dömmas utan efter lagen, och endast inför himlen och menfligheten kan dömmas af pearer och sina lifar! Utbad af sina lagars företräden, berömda Engelsmännen med wärma fördelarna af den engelska juryn, och ådrog sig genom sin berättelse hela sällskapet's uppmärksamhet, då konungen, som wanligt, obemärkt inträdde i rummet. "Åh" ropade grefwinnan i samma ögonblick, "gifwe Gud att min son äfwen finge åtnjuta fördelarna af ett sådant rättgångsfätt, som är så gynnande för osskuden!"

"Och att jag, inföll Albrecht, finge förswara honom!" "Med ett wilkor, unge man!" ropade Fredrik, hwars oförmodade närvaro och röst förskräckte sällskapet. Grefwe August Laniska är dömd till sex års fästningsarrest; om det ej lyckas er att öfwerlygga domaren om hans osskuld, så delar ni hans öde. Laniska skall dömmas af medlemmar af sitt stånd, och emedan 12 talet är det heliga tal, för

hvilket rättvisan sjelf tyckes hafwa en blind företrädesrätt, så må domstolen, hvilken ni efter behag kan kalla jury, bestå af 12 domare. Jag utväljer sjelf min fullmäktig, och ni är Laniska."

"De äro äro villoren, unge man, anta ni dem?"

"Med förtjusning, sire!" svarade Engelsmannen under synbar glädje; "jag utbeder mig blott en enda nåd, den att på en stund få tala wid fången. — Detta är wäl ett nytt wälkor, svarade konungen, men jag ingår derpå, och skall gifwa guvernören befallning att tillåta er 2 timmars samtal med fången; men wet också förut att, om detta samtal skulle bringa er på andra tankar om er wäns o-skyld, och ändra ert beslut, mitt likwäl i alla fall blir uryggligt!" Albrecht ingick i allt, flyndade till sin wän i Spandau, inhemtade, hvar han kom, de nödiga underrättelserna, och tycktes wid hvar och en blifwa säkrare om den lyckliga utgången af sitt företag.

Händelsen gjorde ett allmänt uppseende och väckte ett odeladt intresse. Äfwen de lärda, som närmast omgäfwade konungen, togo del deri, och Fredrik, som frågade mera efter hwad man skref än hwad man sade om honom, var så mycket mera benägen att i detta behymliga mål wisa en owanlig foglighet.

Dagen till juryns nedfattande war inne. En stor och rymlig plats, hvilken konungen enkom dertill bestämt, war inredd åt domstolen. Ett stort galleri omgaf stället, der förhöret skulle ske; och midt uti befann sig domaresätet på en upphöjning. Till höger woro säten för de 12 unga personer, som utgjorde juryn, omgifna med ett smakfullt och rikt draperadt skrank; till wenster war ett dylikt mellan domaren och åskådarna. Inom det samma stod ett bredt bord, på hwars högra sida den anklagades wittnen och fullmäktig suto. Konungen sjelf hade föranstaltat härom och derwid tagit engelska inrättningarna till mönster.

En mängd af åskådare, till och med från aflågsna provinser, hade infunnit sig wid denna märk-wärdiga rättgång. Alla ögon woro fästade på konungen. En allmän förwåning och en djup tyfsnad! Grefwinnan Laniska ankom och intog den nedersta platsen af galleriet.

Domaren och de till juryn walda personer satte sig, och i konungens namn uppfordrade domaren fången att beswara de mot honom gjorda anklagelser. Den unga Laniska framträdde, beledsagad af tvenne officerare. Hans ädla ställning, hans säkra steg och lugna blick tillwunno honom genast åskådarnes hjertan. Han tillfrågades, om han utan undantag war nöjd med de tolf domarena, hwarpå han svarade ja. Juryn aflade derefter ed, att dömma efter sanning och rätt, utan anseende till personen. Domaren uppstod, och höll följande tal till juryn:

"På konungens befallning ären i här församlade, för att dömma grefwe August Laniska skyldig eller oskyldig. Den på min högra sida sittande konungens fullmäktig skall upplysa er om beskaffenheten och omständigheterna af de mot grefwen gjorda beskylningar. Albrecht Altenberg, som frivilligt åtagit sig den anklagades försvar, skall underrätta er om allt, som kan lända till den anklagades rättfärdigande. På de af båda parterna anförda grunder, och med öfwerwägande af de för och emot den anklagade afgifna wittnesmål, åligger det er att, enligt er aflagda ed och blott efter er fria öfwerlygelse, dömma efter rätt och rättwisa. Den äldste af er skall meddela mig edert beslut, hvilket måste innehållas i ett af de begge orden: skyldig eller oskyldig. Efter ert beslut faller jag domen i hans majestät konungens namn. Om i förklaren den anklagade oskyldig, så är han i samma ögonblick fri, utan att den mot honom gjorda beskylning är på något sätt mentlig för hans ära. Skullen i åter finna honom skyldig, så kommer han ofördröjligen att af-söras till Spandau i serårig arrest. Hans försvarare är underkastad samma straff, om det ej lyckas honom att bewisa den anklagades oskyld."

"Jag ber eder lemna en odelad och oafbruten uppmärksamhet åt målet."

(Fortf.)

VI ä' sju.

*Ett barn wid byn jag skåda fick
Knappt sju år war hon, men behag
(Fast hon i simpla kläder gick)
Framlyste i dess anletsdrag.*

*I lockar flöto barnets hår,
Dess hy war wit och rosenröd,
Hwad klarhet i dess ögons vär;
Uti mig tändes glädjens glöd.*

*"Min engel, säg mig, lilla du
Har hemmet flere barn än dig?"
— Jo många. Alla ä' vi sju —
Och blicken fästades på mig.*

*"Men hvar", jag frågte "äro de?"
— Vi äre hos vår mamma sju:
Två finnas hos en släktinge,
Och långt på hafvet äro tu.*

*Och två i mullen hvila fått:
Dit lades först min syster swag,
Till henne snart en broder gått;
Den sjunde är hos mamma — jag! —*

*"Två hos en släkting, dertill du,
Och två till sjös: vi fem blott få;
Tillsammans ä' ni sju; säg nu,
Hur vill man detta rätt förstå?"*

*Den lilla åter talte så:
— Vi äro sju: bror, syster ju
I kyrkomullen; de ä' ju två;
De invid torpet hvila nu.*

*"Min vän, du yrar, svärligen
Man reda på din räkning får;
Ty två ha dött beklagligen,
Och då blott fem ju återstår?"*

*De grafvar der; se sjelf på dem,
Föll flickan in: kom lät oss gå!
Från vägen steg dit äro fem . . .
Se der man lagt i bredd de två.*

*Jag stickar strumpa der ibland,
Ibland min duk jag sällar der,
Och sitter så wid grafvens rand,
Och sjunger der min visa kär.*

*Då vårens sol ses nedergå,
Och vädret är så skönt som bäst,
Min aftonvard jag för dit då,
Och spisar sen hos dem som gäst.*

*Först syster Jenny gick från mig; —
Båd' dag och natt hon klagade,
Sen lugn till sömns hon lade sig . . .
Och bort min syster förde de.*

*De redde hennes graf — derpå
Jag sedan blommor kastade;
Min lilla bror och jag, vi två,
Om sommarn kransar slätade.*

*Kom vintern, och min bror ej mer
Förmådde leka såsom förr,
Med slutet öga föll han ner,
Och honom sluter grafvens dörr.*

*"De två tog Gud", jag utbrast då:
"Och dock så många ären j?"
Men dertill flickan svarte så:
— Ja, herre! sju visst äre vi! —*

*"Men två ju dött, min lilla vän;
Hos Gud bo deras själar, men
I världen finnas de ej nu!"
Dock öfvertygad ej ändå
Hon fortfor allt: nej, vi ä' sju!*

—s—n—s.

Arabesker.

Svenska Gymnastikens terminologi. En af Ryßlands utmärktaste gymnastiklärare, hr Berling, anställd wid det nyligen i St. Petersburg efter svenskt mönster upprättade kejserliga gymnastiska central-institutet, har på kort besök anländt till Stockholm.

Hr B., hvilken under åtta års tid wistats i Ryßland, har derstädes på ryßka språket öfversatt den af prof. Branting utarbetade rörelse-terminologi, hvilken numera äfwen i Ryßland begagnas. Redan för flera år tillbaka öfversattes denna terminologi på engelska språket af prof. Georgii i London samt senare på tyska, äfwenledes af twänne utaf professoren Brantings lärjungar, gymnastik-föreståndaren Rothstein och dr Neuman i Berlin. På franska språket har densamma, så widt man wet, ännu ej blifwit öfversörd. — Af hwad betydelse emellertid en terminologi är för gymnastiska vetenskapens utveckling bewisas derigenom, att Greker och Romare, som saknade språk eller terminologi för rörelsernas betecknande, hafwa endast kunnat åt efterwerlden öfwerlemnna några få af de wid gymnastiska spelen använda öfningar, hvilka tillika affågo botandet af åtskilliga sjukdomar.

Artisten M. Larson. Bland svenska i utlandet wistande artister har ingen hittills mer än Wickensberg blifwit så betald för sina arbeten som landskapsmålaren Larson. Hans för Pariserexpositionen förlidit år utförda tafla inföptes af en engelsman för 9,000 francs, och nyligen har hr Larson för en konstexposition i Spanien målat ett landskap, för hvilket priset blifwit bestämt till den nätta summan af 20,000 francs.

Skepps- och Handels-Tidningar.

Å 60.	Inklarerade:
Juli 16.	Carolina, Lagerström, Gelle.
18.	Drensköld, Krogius, Stockholm. Tre söner, Blomqvist, St. Petersburg.
21.	Drensköld, Krogius, Helsingfors. Swithiod, Bergner, Stockholm.
Utklarerade:	
17.	Swan, Blomqvist, Stockholm. Freden, Pettersson, Björneborg.
18.	Johannes, Göds, Westerbotten. Drensköld, Krogius, Helsingfors.
21.	Drensköld, Krogius, Stockholm. Nordén, Eriksson, Österfjörn.
23.	Swithiod, Bergner, Stockholm.

Från Göttheborg skrives den 14 denes. I går e. m. inkom i vår hamn det kolosala amerikanska skeppet "Thwing", som den 30 April strandade på Låhö. Skeppet såldes såsom wraak på auktion för omkring en månad sedan och inropades af ett bolag för c:a 10,000 rdr öko. Sedan en ångpump från England blifwit anskaffad och kraftiga åtgärder i öfrigt widtagna, har man nu lyckats få farttyget bergadt. Suru betydlig denna affär är, kan man bedöma deraf, att skeppet, som är alldeles nytt, war asureradt för c:a 350,000 rdr rgs. Det kan sålunda antagas, att winsten af det lyckade bergning kommer att öfwerstiga 200,000 rdr rgs, då samma bolag äfwen inköpt den utmärkta riggen och öfriga inventarier för godt pris. — Skeppet, som blir det största i svenska handelsflottan, hade, då det strandade, ombord c:a 5000 balar bomull och desutom 500 tons bartast.

Kurser.

Helsingfors, 19 Juli. Hamburg 90 dd. 34. Stockholm 14 dd. 90; 3 dd. 89½. — Diskont-kurs. Hamburg 3½. London 33½. Amsterdam 188½. Stockholm 91.
St. Petersburg, 15 Juli. London 3 m. 38, 38½. Amsterdam 3 m. 187, 188½. Hamburg 3 m. 34, 34½. Paris 3 m. 400, 403.
Stockholm, 18 Juli. London 11: 40, 90 dd. Hamburg 127½, 90 dd. Paris 22½, 90 dd. Amsterdam 119½, 70 dd. Petersburg 90, 3 l. sikt. Köpenhamn 65, 8 dd. Lübeck 103, 67 dd.
Hamburg, 11 Juli. Paris 3 m. 193½; l. f. 191½. London 3 m. 13; l. f. 13; 3½. Amsterdam cour. 3 m. 36; 35; l. f. 36; 05.

Vigde.

Adjutanten hos Hans Kejslerliga Höghet Storfursten Michael Nikolajewitsch, Öfversten och Riddaren af K. St. Anne ordens tredje klass och Kongl. Svenska Svärdsorden Friherre *Wladimir Alfons Wal-len*, och Fröken *Anna Charlotta Björkenheim*, dotter af Brukspatron Kapten Lars Björkenheim och dess allidna maka Lovisa Wilhelmina Bergenheim, vigde i Åbo domkyrka den 26 sistlidne Juni. — Underlöjtnanten vid 8:de Indelta, Nylands, Finska Skarpskyttebataljon *Adolf Wilhelm Eklund* och Mademoiselle *Marie Bonsdorff*, dotter till allidne Notarien Wilhelm Bonsdorff och dess maka Gustava Bonsdorff, född Öhmann, vigde å Storgård i Borgå socken den 12 Juni 1856. — Expeditionsfogden och Kronolänsmannen *Selim Fabian Flinkman* och Demoiselle *Wendla Gustava Sevoni*, dotter af Prosten och Kyrkoherden Josef Sevoni och dess maka Brita Lovisa Snellman, vigde uti Lempälä sockens kyrka den 15 Juni 1856.

